

Béke Hír

Az Angyalföldi Szent László Plébánia lapja

Ének Szent László királyról

*Idvez légy, kegyelmes szent László király,
Magyarországnak édes oltalma,
Szent királyok közt drágalátos gyöngy,
Csillagok között fényességes csillag!*

*Szent háromságnak vagy te szolgája,
Jézus Krisztusnak nyomdoka követi,
Te szent léleknek tiszta edénye,
Szűz Máriának választott vitéze.*

*Testedben tiszta, lelkedben fényes,
Szüvedben bátor, miként vad oroszlán;
Azért neveztek bátor Lászlónak,
Mikoron méglen ifjudad volnál.*

*Mert választta a szűz Mária,
Megdicsöite sok jó ajándékkal,
Hogy te őriznéd és oltalmaznád,
Neki ajánlád jó Magyarországot.*

*Dicsérjük, magyarok! szent László királyt!
Bizony érdemli mi dicséretünket;
Dicsérjük ötet angyalok! mondván:
Idvez légy, kegyelmes szent László királyt!*

A tartalomról:

Elmélkedés • Mese • Vers • Hirdetés
Közös élményeink • Szentek élete • Nyári útravaló

ELŐJÁRÓUL

Idei évünket Püspöki Karunk a Család Événé nyilvánította. Nagy öröm és áldás ez minden életállapotú ember számára. Nem csupán azért, mert mai világunkban köztudottan annyi veszély fenyegeti ezt a kis közösséget. Hanem azért is -- mint ahogy bíboros úr egy papoknak tartott konferenciát kiemelte -- , mert a Jóisten az egész üdvtörténetben kiemelt szerepet szánt a családnak.

Gondoljunk nem csupán a Szent Család, hanem Noé és Ábrahám meghívására is, akik mind családjuk körében valósították meg Isten terveit.

A „Családok Éve” elsősorban nem plusz-programokat jelent, hanem a mindennapi életünk átgondolását, megújítását Isten családról alkotott tervének megfelelően. Ezért az idei évi számainkban olyan szenteket mutatunk be, akik maguk is világi, családos emberek voltak. Mostani újságunkban Boldog Jolánra esett a választás.

Plébániánknak Patrónusa is ebbe a körbe tartozik. Nyáreleji győri zarándoklatunknak nagy ajándéka volt, hogy a bazilikában felkereshettük Szent László fejéreklyéjét, mely lelkileg közel hozta a sok évszázada előttünk élt királyunkat. Alkalmasság volt ez idei templombúcsú ünnepünkre. Az idők során sok minden változott, de számos kihívás azonos maradt: a pogány szellemiség kísértése, anarchikus közállapotok, a szegénység problémája, az evangelizáció feladata, a példaképek, vezér-egyéniségek szükségessége. Újságunkban röviden bemutatjuk nem csupán a Szent László-herma történetét, hanem szent királyunk tiszteletének népünk jellemét és erkölceit évszázadokon keresztül alakító hatásait is.

Idei évi búcsúnk különlegessége, hogy Szent László napi búcsúnk napján ünnepeljük Úrnapját is. Talán meghívás ez arra, hogy nagyobb teret engedjünk a Szakrálisnak, a Szentnek családi és köznapi életünkben is. Éppen ez a témája Sík Sándor – terjedelmi okokból rövidített – cikkének (Hétköznapi kereszténység) is. Szintén a jeles papköltőtől olvashatjuk a „Hiszek” c. vers legenergikusabb szakaszait is. (A vers sokak számára ismerős lesz Róbert atya szentháromság-vasárnapi beszédéből.) És ugyancsak a megszentelést, mégpedig a családi életét, célozza a családért való imádság is.

Nem feledkezhetünk meg humorról és a meséről sem, hiszen a családnak a legkisebbek is becses tagjai. A Svédországból érkező bölcs mese ugyanakkor reményeink szerint a felnőtteknek is örömet fog szerezni.

Tibor atya

ELMÉLKEDÉS**SÍK SÁNDOR*****Hétköznapi kereszténység (részletek)***

Mikor a nagy indus költő, Rabindranath Tagore beutazta Európát, azt írta rólunk, hogy Európában vasárnapi kereszténységet talált és hétköznapi pogányságot. Itt az emberek őrzik a vallásosságot, mint az életnek valami keretét, mint valami szép régi bútort, de nem irányítja az életüket, nem tevékeny, nem élő. Kétségtelen, hogy vallási életünk általában inkább az ünnepnapokra van beállítva, mint a minden-

napra. Milyen jellemző, hogy ha elvonultatjuk lelkünk szemei előtt az Úr Jézust ábrázoló képeket, amelyeket ismerünk, majdnem mind a nagy, csodálatos, ünnepléses jeleneteket ábrázolják, a karácsonyt, a Kálváriát, a Golgotát, a feltámadást, a megdicsőülést. Csupa dicsőséges vagy fájdalmas, nagy, kivételes dolgokat. Az Úr Jézus az esztergapad mellett, az Úr Jézus a szemnek, fülnek, orrnak éppen nem gusztyos tömegek közepében szinte elveszve, az Úr Jézus az elhagyatott galileai utakon, napsütésben vagy hidegben ballagva tanítványai közt: az ilyen közönséges mozzanatok nemigen ábrázoljuk. Gondolhatunk kedvelt Szűz Mária-képekre is: milyen szép kék palástban, a középkor vagy a barokk ízlésére emlékeztető drága, finom színes palástokban ábrázolják rendesen a Szűzanyát. Hol vannak a képek Máriáról a konyhában, vagy a mosóteknő mellett, holott az élő Szent Szűz bizonyára többet volt a konyhában, vagy a mosóteknő mellett, mint olyan munkában vagy helyzetben, amelyről szép királynői képet lehet festeni. A szentek életrajzai is főképp a nagy dolgokat mutatják meg nekünk: csodákat, nagyszerű prédikációkat, kivételes adományokat, melyek a tömegek bámulatát vonták maguk után, de azt a súlyos elkedvetlenedést, az Istentől való elhagyatottságnak napjait, hónapjait, éveit, amelyek megpróbálnak minden szentet, ezeket nemigen részletezik. Pedig egy hétben hat hétköznapi van és csak egy vasárnap. Aki csak vasárnapi keresztény, az a kereszténységnek csak egy heted részét éli meg. Igaz, hogy a zsoltár azt mondja: „Boldog a nép, mely tud ünnepelni”, de mindjárt utána teszi: „A te arcod fényében járni-kelni.” Járn-kelni akkor is, amikor nincsen ünnep. Boldog a nép, amely hétköznapi is Isten arcának fényében jár. Az Úr Jézus, amikor felszólít bennünket követésére, azt kívánja, hogy aki utána akar jönni, az mindennap vegye fel keresztjét. Amikor az imádságról beszél, azt mondja, hogy szüntelenül kell imádkozni. Szent Pál szó szerint is megmondja: „Akár esztek, akár isztok vagy bármi mást tesztek, mindent Isten dicsőségére tegyetek” (1Kor 10,31). Pestalozzi egy kicsit nyersebben úgy mondja ezt, hogy a kecskeistállóban is vallásosnak kell lenni.

De hát miben különbözik ez a hétköznapi kereszténység az ünnepitől? Isten Isten, Krisztus Krisztus, az egyház egyház, a parancsok parancsok, az Evangélium Evangélium vasárnap is, hétköznapi is. Imádkozni kell vasárnap, de hétköznapi is. A különbség nyilván nem a lényegben van, nem is a tartalomban, csak abban, hogy a hétköznapi hétköznapi alkalmakat ad a kereszténység átélésére: a hétköznapi, szürke, megszokott, kicsinyes, sokszor kellemetlen, sokszor szinte lehetetlen viszonyok közt, a hétköznapi untságában, talán fásultságában kell gyakorolnunk ugyanazt az egyet: a megvalósított kereszténységet. Aki megvalósítja életében a kereszténységet, az hétköznapi is megvalósítja. A galatákhöz írt levélben olvassuk: „Azt mondom, lélek szerint éljétek! A lélek gyümölcsei: szeretet, öröm, békesség, türelem, kedvesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás” (Gal 5,16–26). És az efezusiakhoz: „Testvérek, nagyon vigyázzatok arra, hogyan éltek, ne oktalanul, hanem bölcsen. Használjátok fel az időt, ne legyetek oktalanok, hanem értsétek meg, mi az Úr akarata” (Ef 5,15). Csupa olyan kívánságok, amelyeket csak úgy lehet megvalósítani, ha hétköznapi magatartásunkban mutatkoznak meg.

Ez az életstílus ugyanakkor tanúságtétel is. Az a Krisztus, aki megnyilatkozik szavaimban, tetteimben, megnyilatkozik mindazoknak, akik hallották szava-

imat és látták tetteimet. A nagy párizsi bíboros érsek, Suhard hátrahagyott naplószerű följegyzéseiben azt mondja: „A keresztényeknek tudniuk kell, hogy ők a Krisztus titokzatos testének tagjai, nekik kell ezt a testet tovább építeni. Azt pedig csak egyféleképpen tehetik: ha beállnak a világba tanúságtevő életükkel. És ez a tanúságtétel nem valami nagyhangú ágálás, handabandázás, még csak nem is propaganda és prédikáció kell, hogy legyen, hanem olyan élet, amely másoknak jó. Aki keresztény, az másoknak jó. Aki nem jó, hanem rossz másnak, az nem él keresztény életet, nem öltötte magára Krisztust és nem tesz tanúságot Krisztus mellett.”

Nem merném azt mondani, hogy ez könnyű dolog. Sőt! A teológiából is és tapasztalatból is tudjuk, hogy néha a nagy dolgok véghezvitele és nagy szenvedések elvállalása könnyebb, mint az állandó, folytonos, meg nem szűnő szenvedés vállalása és az apró kötelességek teljesítése. Kis dolgokban hűségesnek lenni, kis dolgokban nem követni el bűnt, jellemtelenséget, árulást, szeretetlenséget az Úr Jézussal és felebarátainkkal szemben: ez sokszor nehezebb, mint nagy áldozatokat hozni. Odadobni az életet egy szent ügyért, a szent lelkesedés hevében, kétségtelenül könnyebb, mint hónapokon, éveken keresztül ugyanazt a kellemetlen, nehéz, fárasztó és éppen nem dicsőséges munkát végezni a nagy dolgok lendületével. Szóval a hétköznapi kereszténységhez is hősiességre van szükség. Hősiesség nélkül nem lehet hordani a hétköznapi Krisztus-köntöst. Egy jeles amerikai néger nevelő, Booker-Washington mondja: „Nem mindenki vihet végbe rendkívüli nagy dolgokat, de mindenki véghezviheti a megszokott dolgokat a rendkívüli dolgok szellemében.”

De akár kis dolgokról van szó, akár nagyokról, akár ünnepi kereszténységről, akár hétköznapi, az alap, amelyre minden épül, a kezdet, amelyből minden elindul: az ember viszonya Istenhez. Az első kérdés: hogyan áll szemben a keresztény ember hétköznap az Istennel? Az Istennel szemben a keresztény ember – hétköznap is alapvető tényként – úgy áll, hogy tudja: Ő van, mindenütt lévén, ott is van, ahol én vagyok, nálam is van, bennem is van – akarva nem akarva az Ő jelenlétében élek.

Természetesen nem lehet szüntelenül Isten jelenlétének tudtában lenni. De Isten akkor is van és jelen van, amikor nem gondolunk rá. Mikor sötét szobába lépünk, nem látunk semmit, és azt hihetjük, hogy nincs is ott semmi. De ha egy kis fény vetődik be az ablakon vagy az ajtóhasadákon, meglátjuk, mi minden van ott, a nagy bútordaraboktól a fényben táncoló porszemecskéig. Isten is velünk van a szobában, de mi nagyon sokszor nem vetünk rá ügyet. Ám csak egy kis világosság kell – egy fohász –, ami fényt vet a szobába, és mi egyszerre meglátjuk vagy megsejtjük: itt van. Fellobban bennünk a tudat, mint a villanyfény fellobban, mikor felkattintom a kapcsolót.

Ennek az Isten jelenlétébe helyezkedésnek vannak kitaposott útjai, kipróbált eszközei is. Lehet lakásunkban, szobánkban egy hely, amelyről mintegy megegyezünk Istennel, hogy ott találkozunk. Milyen szép szokás egyes német katolikus vidékeken a „Herrgottswinkel”, az Úristennek szánt szöglet: a szoba egyik sarkában ott van a feszület, esetleg a szentkép, amely előtt mécsesét égetnek, ájtatoskodnak. A jámbor görögkeletiek szobájában is ott van az ikon, a szentkép, mely előtt imádkoz-

nak.

Van az Istennel való találkozásnak számtalan módja, de minden találkozóhelynél jobb, könnyebb és érthetőbb találkozóhely az Istennel az Evangélium. Az evangéliumot fölöttem és elolvasok egy fejezetet, egy lapot, egy mondatot; az a mondat már találkozó lehet köztem és az Úristen közt, köztem és az élő Úr Jézus közt. Ha mégúgy el vagyok is foglalva, nem volna szabad elteltie a napnak anélkül, hogy legalább egy lapot el ne olvasnék az Evangéliumból, és legalább egy percre meg ne nyitnám lelkemet a belőle szóló Istenember előtt.

Van azonban mindennek egy nagy nehézsége. Sok ember élete túlon túl zsúfolt, minden lélegzétvétélét a munkának, az életnek szenteli, olykor fizikailag sem jut ideje imádkozni, Istennel foglalkozni. A lényeg az Apostol mondja meg a filippieknek: „Zúgolódás és okoskodás nélkül tegyetek meg mindent (vagyis ami tőletek telik), hogy kifogástalanok és tiszták legyetek, Istennek ártatlan gyermekei” (Fil 2,15). Mindent, azaz mindent, ami tőletek telik. Ha sok telik, sokat, ha kevés telik, akkor azt a keveset. De még ha semmi sem telnék, az is értéké lenne, ha „zúgolódás és okoskodás nélküli” jó szándék van mögötte. „Ha napközben Isten iránt teljes odaadással, Istenen csüngve, híven teljesítettük kötelességünket, és ezt imitt-amott egy-egy fohással vagy jó szándékkal meg is mutatjuk, akkor ez annyi, mint ha egész nap imádkoztunk volna” (Szent Ágoston). Aki ezt megérti és ennek szellemében él, az már meg is oldotta a hétköznapi kereszténység problémáját, annak számára voltaképpen nincs is hétköznapi kereszténység, mert az így átélt Isten-közösség minden napját ünneppé avatja.

(1962. január)

KÖZÖS ÉLMÉNYEINK

IFJÚSÁGI LEKGYAKORLAT

2011. április 1-3.

Az idei lelkigyakorlat, a tavalyi évhez hasonlóan, a Pilisben található Csobánka községben volt. Kis csapatunk este hét órakor indult a templom elől, és rövid autózás után még világgal érkezünk meg Csobánkára. A péntek este fölkészüléssel és ismerkedéssel telt. Az öt fiú és öt lány egy-egy külön szobában telepedett le. A vacsora és a lelkigyakorlat többi étkezését is hangulatossá tette Dávid mécsesekből készített asztali világítása.

Másnap a reggeli és közös imádság után érkezett meg az elmélkedések tartója, Imre atya. A ház udvarán körben ülve telepedtünk le, Imre atya gondolataira figyelve. A két elmélkedés az evangéliumi nyolc boldogságról, azok helyes értelmezéséről, és a mai világban való megvalósításáról szólt, külön megemlékezve az Istenanya alázatosságáról. Az elmélkedések közti szünetben mindegyikünk félrevo-nulva, elcsöndesedve ruminált a hallottakon. Utána csoportonkénti beszélgetés következett, melyben a hitünkért való kiállásról, a megbocsátásról és arról volt szó, hogy miként kell az embertársunkra tekinteni, keresztényként. Az ebéd beszerzéséről Tibor atya gondoskodott, a konyhában Katy és Rita szorgoskodott. Ebéd után további magányos elmélkedésre és szentgyónásra is lehetőség volt. Délután négy

óra tájban elbúcsúztunk Imre atyától.

A nap tetőpontja az Oszoly-sziclán való kirándulás volt. A hegyen Tibor atya gondolatai segítettek minket lelkiekben is a csúcsra érni. Gyönyörködtünk a táj szépségében és letekintve parányinak találtuk az embereket és a házakat is a természet fenségéhez képest. Három társunknak köszönhetően, Timinek, Ritának és Misinek, akik áldozatot hozva még egyszer megtették az utat a házig és vissza, az egyik arra alkalmas sziclán szentmiseáldozaton vettünk részt. A hegyről lejöve fáradtan érkezünk a házhoz, és az udvaron vacsoráztunk. Lefekvés előtt csendesen átgondoltuk az egész napunkat.

Vasárnap a reggeli után a záró elmélkedésben arról beszélgettünk, mit jelent a világosság fiaként tevékenyen élni és menni a világban. Szó volt arról, miképpen vihetjük Krisztus szeretetét az emberek közé.

A szentmisében mindnyájan közelebb kerültünk egymáshoz, ahol a liturgia emelkedettségét Katy és Timi gitárduója biztosította. Az ebéd után a mosogatás és összehajtogatás következett, majd elbúcsúztunk Csobánkától és egymástól.

Mindnyájan megegyeztünk abban, hogy ha tehetjük, jövőre is eljövünk.

Horváth Marcell

AZ IGAZI KINCS

Sok szép kincsért küzd az ember, mit a világ kínál
De egy se adhat reményt néki olyat, amit kíván,
Hisz csak Isten adhat békét, csillogó szép ruhát
Amellyel a mennyországban megláthatja Atyját,
Boldogságot ő adhat csak, mely átsegít a gondon
Mert ő maga a Szeretet, mely éltet és gondoz.

Bella Misi

IFJÚSÁGI MAJÁLIS

2011. május 8.

Az ideji majális rendező módon nem május 1-én volt, réven, hogy erre a napra esett anyák napja is. Így 1 héttel később tarthattunk egy remek szabadterei programot a (csak számunkra kinyitott) budakeszi arborétum fái alatt. Több, mint hetvenen jöttünk össze, hogy egy kicsit játszunk, beszélgessünk, friss levegőt szívjunk, majd Róbert atyával és Tibor atyával közösen megegyünk, amit főztünk. A finom babgulyás után, dacolva az esővel egészen késő délutánig együtt voltunk, és jól éreztük magunkat. Sok szeretettel várunk mindenkit, aki most nem tudott eljönni a jövő évi programokra is, melyeken jobban megismerhetjük egymást, és szorosabbá fűzhetjük a plébánia népének közösségét.

Ati

ZARÁNDOKLAT A GYÓRI PÜSPÖKVÁRBA

„A kereszt erősíti a szelídet, és szelídíti az erőset” -- „Crux firmat mitem, mitigat fortem”

2011. június 4.

Június 4-ét, a magyarság egyik legnagyobb történelmi tragédiájának, az 1920-as trianoni békediktátum aláírásának napját a nemzeti összetartozás melletti tanúság-

tételről hozott törvény emléknappá nyilvánította. Épp erre a napra esett a Boldog Apor Vilmos püspök vértanúságának színhelyére, a győri Püspökvárba tett zarándokutunk. Isten kegyelméből mindent megkaptunk, ami egy ilyen felemelő, szép napot emlékezetessé, tanulságaival megszívlelendővé tehet.

Ragyogó időben indultunk reggel a templom elől, derűsen, várakozásokkal teli. Nem csalódtunk...

A buszon reggeli imádság, ének és rózsafüzér felindította lelkünkben a közösséget. Érkezés után első utunk a Karmeliták 1724-ben épült barokk templomhoz vezetett. A szomszédos teremben Tibor atya két gyönyörű vers felolvasásával ajándékozott meg bennünket. Juhász Gyula -- a Nyugat nemzedékének legvallásosabb költője -- „Trianon” és Wass Albert „Üzenet haza” c. verse magával ragadta szívünket.

Történelmi ízelítő: Győr területének legelső ismert lakói a kelták voltak. Az Arrabona nevű római municípium (önálló város) területén épült. Az avarok idején elsőrangú erősség, majd a nyugatrómai birodalom határvárosa. A vármegye a magyar honfoglalás idején Árpád birtoka lett. A püspökséget Szent István az elsők között, 1001-ben alapította és Győrt várispánság székhelyévé tette. A pannonthalmi főapátság és győri püspökség a vármegyét a középkori művelődés hatalmas gócpontjává tette. Fekvése miatt honvédelmi szempontból is jelentős volt. A nyugatról jövő támadások ellen az első hadállás volt, a lakosság kimondhatatlanul sokat szenvedett. A tatárjárás után osztrák és cseh háborúk tették tönkre. A sokat sújtott nép annyi idő után a nyugalom áldásait az Anjou-korban élvezhette, ekkor a Duna-vonal fő kereskedelmi központja, hatalmas, gazdag emporium lett. Mátyás fényes korszaka után a török vesznek sokáig (az 1594-es elestéig) ellenállt. A törökök kiűzése után csak újabb békés viszonyok közt, Mária Terézia idején -- aki szabad királyi rangra emelte a várost --, indult újra fejlődésnek. Ezt francia háború zavarta meg, majd borzalmas árvíz, tűzvész pusztította, majd osztrák önkényuralom...

Alig két emberöltővel később itt, a győri káptalandomban lévő püspökvár pincéjében halt mártírhalált 1945. húsvéthétfő hajnalán báró Apor Vilmos püspök, egy újabb háborús borzalom szenvedőinek, menekültjeinek védelmezése során. Menekítette, bújtatta a polgári lakosságot, előrelátóan élelmiszert tároltatott, dinamókat szereltetett föl a Káptalandomb alatt szétágazó pincékben. Magyar lányok, asszonyok tisztaságáért hozott életáldozatot, amikor egy orosz katona krumplipucolásra asszonyokat követelt, de Vilmos püspök határozott fellépéssel kitessékelte a püspökvárból. A meglepődött katona megfordult, több géppuskalövést leadva oltotta ki a püspök életét. A lövések ma is látszanak a pince előterében.

A vértanúság helyén ma Emlékmúzeum van, ezt tekintettük meg legelsőként. Tárgyi emlékek, dokumentumok, fényképek, Apor-szövegek, szemtanúk vallomásai, hangszalagok alapján megismerhettük a püspök életútját, küzdelmeit és a rábízottakért vállalt áldozat hiteles történetét. Végigjártuk a pincerendszert, amely százaknak adott menedéket, láthattuk a lövésektől véres ing-relikviát.

Amikor II. János Pál pápa 1997-ben avatta boldoggá a püspököt, a következőket mondta: „Vilmos püspök hősiességének becsületére válik a magyar nemzet nemes történelmének, s a mai naptól fogva az egész Egyház csodálattal tekint

fel rá. Bátorítsa ez a híveket arra, hogy habozás nélkül kövessék Krisztust, saját életükben is". (Idézet Frigyesy Ágnes cikkéből)

Az Apor család nemesi eredete messzire nyúlik vissza, tagjai Erdély legfőbb hivatalait töltötték be. Apor Vilmos édesapjának egész életstílusát mélységes katolicizmus hatotta át. Váratlan halála után a gyermekeket édesanyjuk nevelte Bécsben és Erdélyben. Fegyelmezettséget, igénytelenséget kívánt, pontosságra szoktatótt. Az Emlékmúzeumban idézett szavai szerint „Ha az ember válaszút elé kerül, válassza mindig a nehezebbet, mert biztosan az a helyes út”. Vilmos a 3. gyermek volt, akinél a papi hivatás iránti vágy korán jelentkezett, utolsó gimnazista évében karácsonyon ajándékolta azt kérte, hogy érettségi után azonnal mehessen kispapnak. A családdal rokonságban lévő gr. Széchenyi Miklós püspök örömmel fogadta a győri egyházmegyében és Innsbruckba küldte tanulni. Fialat klerikusként lelkigyakorlatban fedezte fel, hogy „Isten nem kényszerít, hanem kér, készítet, a kivitelezést pedig saját lelkiismeretünkre bízta”. 1915-ben szentelték pappá, működését a nagyváradi egyházmegyében kezdte meg. Széchenyi Miklós püspök azzal bocsátotta útjára: „Szent Pál apostol szavaival intelk és kérlek: mindenekre nézve légy magad a jó cselekedetek példája a tanításban, feddhetetlenségben, méltóságban”. Életútja igazolta, hogy az intelmeket megtartotta, nem veszett magja a nemes gabonának...

A püspökvár és a kegytárgyüzlet meglátogatása után egy olyan pazar ebéd következett, amiről még a gyakorlott háziasszonyok is elismeréssel szóltak. Klárikánk, a fő szervező, csak győzte begyűjteni a köszönő szavakat.

Az ebéd „ledolgozásához” kaptunk egy kis szabadidőt, mindenki kedvére gyönyörködhetett a nagyon szép, középkori és barokk hangulatot nyújtó városban, s egyesek láthatólag elcsábultak egy újabb adag fagyfaltra. Tibor atya ebéd utánra szervezte meg az Egyházmegyei Kincstár és Könyvtár, majd a Bazilika megtekintését, ahol a zarándoknap szentmisét tartotta. Terveit nem húztuk át, megdicsért bennünket fegyelmeztségünkért: senki nem veszett el, senki nem késett el. A Kincstár az esztergomi után az ország leggazdagabb gyűjteménye. Megcsodálhattunk 14. században elefántcsontból készült triptichont, gótikus 15. századi kelyheket és Úrmutatót, Mátyás király címerével díszített, Firenzében készült miseruhát, Zichy püspök miseruháját, amit Mária Terézia hímezett, és még sok-sok csodásan szép alkotást. Ugyanebben a káptalandombi épületben található a kb. 30 ezer kötetes könyvtár, amelyről szakszerű ismertetést kaptunk.

Folytattuk utunkat második állomásához, a Szűzanya győri kegyképét, a Szent László ereklyét és Boldog Apor Vilmos szarkofágját őrző Bazilikába.

A várban a palotát Zichy Ferenc bővítette, tornyot emeltetett, melyen címe látható. Az 1862-es földrengéskor a püspökség épülete megsérült, a torony ledől, azóta maradt csonkán. Széchenyi György győri püspökségéhez (1658.) fűződik a jezsuita kollégium, mai bencés rendház felépítése, s megalapította a Magyar Ispitát (épülete és temploma ma is áll.) Láttuk a gr. Széchenyi Miklós győri püspökké kinevezése (1901.) után létesített papnevelőintézetet. Itt kapott helyet az 1948-ig a bencés rend tulajdonában volt Xantus János Múzeum.

A bazilika sok pusztulás, átépítés után a 17-18. században nyerte el mai formáját. Gyönyörű, freskók, képek, a nép által „fekete oltárnak” nevezett ólom dom-

borművek ékesítik. A szentély mennyezetképe a magyar szentek hódolatát ábrázolja.

A Szent László szentté avatásakor (1192.) a koponyacsont számára készült díszes ereklyetartót eredetileg a szent nagyváradi sírjánál helyezték el, tűzvész áldozata lett. Az új ereklyetartót is többször kellett menekíteni, kalandos úton került vissza és a székesegyház Szentháromság kápolnájában őrzik. A könnyező Mária-kép méltó elhelyezésére Zichy püspök emeltetett oltárt. A gyermek Jézus fölé hajló, imádkozó Szűzanyát ábrázoló képet a katolikus üldözések elől menekülő Walter Lynch ír püspök hozta magával 1655-ben. A véres üldözések idején, 1697-ben, Írország védőszentje, Szent Patrik ünnepén (március 17.) reggel a Mária-kép véres könnyeket hullatott, amit a hívek vettek észre. A könnyeket fehér gyolcskendővel itatták fel, amit később ezüstkeretbe foglaltak és így őrzik ma is.

Apor Vilmos püspök testét 1946 áprilisban ideiglenesen a kármeliták kriptájában helyezték el. Már ekkor megszületett a terv művészi síremlék elkészítésére és a székesegyház Szent László kápolnájában történő ünnepélyes temetésre. A főpapi gyászmisére és temetési szertartásra 1948. novemberben került volna sor, ezt azonban a politikai rendőrség éjjeli járőrözéssel, útjavításnak álcázott burkolatbontással megakadályozta. Szomorú előzmények után, magyar és európai közvélemény nyomására 1986. május 23-án kerülhetett végleges, méltó helyére, a Szentháromság kápolnába a vértanú püspök vörösmárvány szarkofágja.

Szívünket, lelkünket felemelő érzéssel mondhattuk a Szűzanya kegyképe, Szent László hermája és Boldog Apor Vilmos püspök szarkofágja előtt hálaadó imánkat. A Tibor Atya által olvasott versből idézzük fel Juhász Gyula szavait:

„ Ó, nézzetek egymás szemébe nyíltan
S őszintén, s a nagy, nagy sír fölött
Ma fogjatok kezet, s esküdjetek
Némán, csupán a szív veréseivel
S a jövődő hitével egy nagy esküt,
Mely az örök életre kötelez,
A munkát és a küzdelést hirdeti,
És elvisz a boldog föltámadásra.”

Utunkat a Szűzanya tiszteletére emelt oltár előtt bemutatott misével fejeztük be, s indultunk haza. A buszon az elmaradhatatlan esti imádság, énekek közben rejtélyes helyekről előkerült süteményes dobozok jártak körbe... Épségben hazaértünk. Elmondhatjuk, hogy az Úr Jézus mindvégig velünk volt. Apor Vilmos fentebb idézett püspöki jelmondata adjon erőt nekünk is küzdelmeinkben!

- G. É.-

FÉRFIAK A PLÉBÁNIÁNKON

Kedves Hivőtársaim!

Előző cikkemben már kifejtettem gondolataimat a plébániánkon működő férfiklubbal kapcsolatban. Ime egy kis kiegészítés annak a céljából, hogy még jobban megismerjék a klubunkat. Már a második évet zártuk le egy sütögetéssel a templomkertben, ahol kellemesen éreztük magunkat és kötetlenül beszélgettünk. Át-

beszéltük az elmúlt évet, megosztottuk a gondolatainkat a klub jövőjével kapcsolatban. A nyári szünet után az első találkozásunk, a hagyományoknak megfelelően a Mátraverebély Szentkúti zarándoklat lesz. A zarándoklaton a szentmisén való részvétel utáni vacsora közben a férfiklub következő évi programját beszéljük át. Továbbra is havonta egy alkalommal jövünk össze, ahol egyik klubtársunk a számára adott témából tart előadást, amit megvitatunk. A megvitatandó témák szorosán kapcsolódnak a mindennapi élethez. Férfiklub révén a férfi helye a családban, a munkahelyen, a barátok között és az egyházban. Személyes tapasztalatom az, hogy ezek a beszélgetések elősegítik a lelki fejlődést, szorosabbá teszik a hitéletet a plébánián. Kiemelném a szeretet fontosságát, ami meghatározza egész életünket. E szellemben igyekszünk a klubunkban követni Jézus tanítását, miszerint szeressétek egymást úgy, ahogy én szerettelek titeket. Remélem, hogy sokak számára vonzóvá válik a klubunk, ezúton minden 18 év feletti férfitársamat szeretettel meghívom, hogy csatlakozzon hozzánk.

Kellemes nyarat kívánok, Isten legyen velünk.

Varga Balázs

HIRDETÉS

FIGYELEM!

10 perces mozgalom a szentmisén résztvevők számára

Kezdjük el a 10 perces mozgalmat: inkább 10 perccel előbb érjünk oda a szentmisére, mint egy vagy 10 perccel később!

Mert, ha 2 perccel később:

» lemaradsz a szentmise nyitányáról:

mit ünneplünk, milyen szándéokra ajánljuk föl a misét

ha 5 perccel később:

» lemaradsz a bűnbánatról, lelked megtisztításáról

ha 9-10 perccel később:

» lemaradsz az ószövetségi olvasmányról és az apostoli levélről

ha 12 perccel később:

» ezzel már az Örömhírről is lemaradtál, Jézust sem hallgattad meg

Valóban SZENT számomra a MISE? Ha nem csupán pontosan érkezünk, hanem inkább 10 perccel a kezdés előtt, akkor:

» meglesz bennünk a kellő áhítat

» összeszedettek leszünk a misén

» elmondhatunk egy csöndes imádságot

» vállalhatunk valamilyen szolgálatot

» köszönhetjük testvéreinket.

„...hogy méltóképpen ünnepelhessük az Úr szent titkait.” A pontosság is szeretet!

(Erre a szokatlan felhívásra a nyírbátori minorita rendház mellett talált egy olvasónk.)

NYÁRI MISEREND

Július és augusztus hónapban a VASÁRNAP ESTI SZENTMISÉK 19 ÓRAKOR kezdődnek! Egyéb változás a nyári miserendben nincsen.

SZENTEK ÉLETE

ÁRPÁDHÁZI BOLDOG JOLÁN

Ünnepe: június 15.

Árpádházi Boldog Jolán királyi és szent család sarja. Apja IV. Béla, anyja a konstantinápolyi császári családból való Laszkarisz Mária. Nagynénje Árpádházi Szent Erzsébet és Prágai Boldog Ágnes, nővére Boldog Kinga, húga Szent Margit, unokatestvére Boldog Gertrúd és Boldog Szalóme.

A szülői házban mindössze öt évet tölthetett, melybe beleesik a tatárjárás borzalmas ideje is.

Szülei ekkor Krakóba vitték, és nővére, Kinga, Boleszláv lengyel király felesége gondjaira bízta. Szent életű nővérében Jolán megtalálta példaképét és a keresztény nő eszményét.

1256-ban felesége lett a kaliszi és gnieznoi hercegnek, Boleszlávnak, akit a nép a Jámbor névvel illetett. A krakkói székesegyházban tartott esküvői szertartás után a fiatal pár a férj hazájába, Nyugat-Lengyelországba költözött.

Jolán 23 évet élt példás keresztény házasságban. Nemcsak származása, hanem erényei szerint is királyi lélek volt. Véleményét, akaratát soha nem akarta ráerőszakolni urára. Nem vitakozott és nem védekezett akkor sem, amikor a rossz tanácsadók férjét ellene és az Egyház ellen hangolták. Imádkozott, túrt és várt. Isten pedig -- aki csak azért engedte meg egy időre férje elhidegülését, hogy próbára tegye és megtisztítsa szeretetét -- amikor a hamis tanácsadók gonoszságára fény derült, kétszeresen visszaadott neki mindent: ura szeretetét, tiszteletét, elismerését.

Jolán napjai a három gyermek (Hedvig, Anna, Erzsébet) nevelése mellett állandó imádságban, vezeklésben és jó cselekedetekben teltek. Segített a templomokban, kórházakban, saját kezűleg gondozta a beteget, árvákat, szegényeket nagynénje, Árpádházi Szent Erzsébet példája szerint. Két klarissza monostort alapított. Abban a nyughatatlan korban a lengyel fejedelem sokszor volt kénytelen harcba indulni hol a németek, hol a litvánok ellen. Jolán ilyenkor megsokszorozta imádságait; férje-ura testi és lelki épségéért egyaránt könyörgött. Nemcsak azt kérte Istentől, hogy hozza haza hitvesét és gyermekei atyját, hanem azt is, hogy a csatában is őrizze meg férje szívét a kegyetlenkedés és a bosszú indulatától, hogy csak hazája java vezesse. S amikor Boleszláv az egyik csatából halálos sebbel tért vissza, Jolán -- éjjel és nappal el nem távozva a betegágytól -- egyszerre tartotta önmagában is, és férjében is a reményt, s készítette hitvesét az elköltözésre, arra „a kis időre” amíg nem látják egymást (Jn 16,16).

1279-ben halt meg Boleszláv. Jolán ekkor fölosztotta vagyonát az Egyház és a rokonai között, s visszatért a krakkói udvarba, Kingához. Hamarosan azonban Kinga is özvegy lett, s ekkor a két nővér az ószandeci klarissza kolostorba vonult, ahol

12 évet töltöttek egészen Istennek szentelt életben. Kinga halála után, 1292-ben Jolán átment a gnieznói kolostorba, melyet férje alapított. Apátnővé választották, de úgy élt, mint mindenki szolgálója. Alázata, rejtetten viselt szenvedései tökéletesen egyesítették a megfeszített Krisztussal, aki gyakran megjelent neki és kinyilatkoztatásokban részesítette. Így halála napját is előre megmondta.

Árpád-házi Boldog Jolánt a gnieznói klarissza kolostor kápolnájában temették el. Tisztelete a halála után azonnal megindult, sírját zarándokok látogatták, és sokan nyertek rendkívüli kegyelmeket. Boldoggá avatását 1631-ben indították el. XII. Leó 1827. szeptember 22-én engedélyezte ünnepét a konventuális minoriták és a klarisszák számára. XIII. Leó kiterjesztette egész Lengyelországra.

A SZENT LÁSZLÓ HERMA TÖRTÉNETE

A Szent Korona és a Szent Jobb mellett Magyarország legjelentősebb szakrális emléke a Szent László Herma, amely László király szentté avatásának alkalmából készült. A világ minden részéről felkeresik a látogatók.

A Győri Egyházmegyei Kincstár legjelentősebb darabja a pompás Szent László-herma, amely ma a székesegyház legféltettebb kincse, Győr városának is szimbóluma. Szent László koponya-ereklyéjét egy gótikus pántokkal átfogott tokban, a herma sejtelmesen előre tekintő, markáns aranyozott ezüst fejében őrzik. 1192-ben, Szent László szentté avatásakor a nagyváradi sírból kiemelték a csontereklyéket, s a szent király koponyáját előbb egy egyszerű ereklyetartóba, majd a hermába helyezték el, és a nagyváradi székesegyházban őrizték. Az ereklyének az igazságszolgáltatásban is szerepe volt: rátették kezüket a vallomástevők, és ott volt a nemzet életének minden jelentős eseményénél, így a csaták mezején is.

Az eredeti herma 1405-ben egy tűzvészben megsemmisült (az ereklyének nem esett bántódása), az eredetileg négyágú gótikus koronát a XVII. század fordulóján alakították át barokk tízágúra. A Győrben látható ereklyetartó-másolat Zsigmond királysága alatt, 1400-1425 között készült. A herma sodronyzománcos mellrésze a későbbi Európa-szerte

elterjedt díszes zománctechnika első ismert emléke, amely egy XV. századi átalakítás eredménye. Az Európa legszebb hermájának tartott ötvös remekmű az egyetlen hiteles árpád-házi királyábrázolásunk. A művet egyes szakértők a Kolozsvári testvérek idősebbikének, Kolozsvári Mártonnak tulajdonítják. A szent ereklyét Náprági Demeter erdélyi püspök hozta Győrbe, amikor győri főpásztorrá nevezték ki 1607-ben. Prágában restauráltatta a Hermát. A koronán ekkor kicserélték az igazi drágaköveket.

Simor János püspök 1861-ben az újonnan restaurált Hédervári kápolnában helyezte el a Hermát. Szép oltárt készíttetett és díszes üveggel borított tartóba helyezte.

A szent király ereklyéjének tisztelete az 1762-es földrengés után terjedt el. A hívek ugyanis Szent Lászlóhoz folyamodtak, hogy a földrengés veszedelmétől mentse meg Győrt. Nem is érte súlyosabb kár a várost. Zichy Ferenc püspök rendletére ettől kezdve minden évben körmenetben hordozzák körül az ereklyét. Elő-

ször a város falain tették ezt, majd azok lerombolása után az utcákon tartják a körmenetet. A körmenetben eredetileg papnövendékek vitték a Hermát. 1919-ben a kömmün idején azonban a győri polgárok vállalták, hogy vállukon viszik és azóta ez a hagyomány él tovább. 1950-1989 között szünetelt a városi körmenet, csak a Székesegyház falain belül tartották meg azt. A rendszerváltás óta ismét ünnepélyes ke-
retek között, katonasággal és zenekarral kísérik a győriek Szent László hermáját a város utcáin.

(Írásunk a győri egyházmegye internetes oldala alapján készült)

MESE (NEM CSAK GYEREKEKNEK...)

MI AZ ÉLET?

Egy szép nyári napon történt. Dél körül csend borult az erdőre. A madarak fejüket szárnyuk alá dugták, és minden pihent.

Egyszer csak a pinty törte meg a csendet kérdésével:

„Mi az élet?”

Mindenkit megérintett ez a komoly kérdés. A rózsza éppen bimbóját bontogatta, óvatosan rakosgatta az egyik szirmot a másikkra. Így válaszolt:

„Az élet lassú kibontakozás.”

A pillangó nem volt ennyire meghatódva. Vidáman szálldosott virágról virágra, élvezettel szívta magába az édes nedűt, majd megszólalt:

„Az élet csupa öröm és napsütés.”

Lenn a földön egy hangya magánál tízszer hosszabb szalmaszálat vonzott. Ő sem akart adós maradni a válasszal:

„Az élet nem más, mint nyűg és fáradságos munka...”

Mindebből óriási vita robbant volna ki, ha hirtelen meg nem ered az eső, ezt üzenvén:

„Az élet könnyek áradata...”

Magasan mindegyikük felett, méltóságteljesen szelte köreit a sas. Diadalmaszkodva mondta: „Az élet: magasba való törekvés.”

Azután leszállt az éj. Egyszer csak feltűnt egy férfi, aki az üres utcákon hazafelé tartott. Mulatásból jött és így mormogott magában:

„Az élet állandó boldogságkeresés és csalódások sorozata”

Majd a hosszú éjszaka után végre elérkezett a hajnal. Így szólt:

„Ahogyan én az új nap kezdete vagyok, úgy az élet is megkezdett Örökkévalóság.”
(svéd mese)

ÚTRAVALÓ

ESKÜVÖRE KÉSZÜLTÖK, VAGY HÁZASSÁGRA?

Hét jó tanács jegyeseknek

A házasságok több mint fele kudarcra végződik. Mit tehet egy jegyespár azért, hogy sikerüljön a házassága? Nagyon sokat! Íme néhány ötlet:

» **- Ne siettesétek az esküvőt!**

Mindennek megvan a maga ideje, mondja az Írás, és ez vonatkozik a jegyességre is. Akárcsak az évszakok váltakozását, a jegyesség idejét sem lehet és nem is szabad siettetni. Együtt akarjátok nyakatokba venni a világot, s ez nem megy egyik napról a másikra – főleg ha közben lázasan szervezitek életetek legnagyobb társas eseményét. Úgy érdemes tehát kitűzni az esküvő dátumát, hogy bőven legyen időtök a kapcsolatotok ápolására.

» **- Legyetek türelemmel – és szabjatok megfelelő határokat!**

A szexuális kísértést mindenki megtapasztalja, akár házasságban él, akár egyedül. Így próbálja a Sátán tönkretenni Isten ajándékát – és azután sem adja fel, hogy az ember az oltárnál kimondta a boldogító igent. Ha most nem állsz ellen, lehet, hogy később sem fogsz! Akkor sem lesz könnyebb! Amúgy pedig ami igazán értékes, arra megéri várni.

» **- Ismerjétek meg egymás családját!**

A mai rohanó világban a legtöbben távol élnek szeretteiktől. A házasság sikeréhez viszont közösségre és családra van szükség. Tehát: látogassátok őket! Telefonáljatok! Küldjétek nekik ajándékot! És bátran menjétek kerítést javítani! Ma nagyobb szükség van a családra, mint valaha.

» **- Beszélgetetek boldog házaspárokkal!**

Keressetek olyan házaspárokat, akiknek öt, tíz, húsz éve volt az esküvőjük – és figyeljétek, füleljétek, tanuljatok! Akinek sikerült végigmennie ezen a rögzös úton, jól ismeri a problémákat, és sok hasznos tanáccsal szolgálhat.

» **- Keressetek jó jegyesfelkészítést!**

A felkészülés segít, hogy jobban megértsétek a társas viselkedésmintákat – amelyeket általában a családból hozunk magunkkal –, mégpedig jóval azelőtt, hogy a kapcsolatokban problémák jelentkeznének. A jó felkészítés a lehetséges konfliktusforrásokra is kitér és megoldási javaslatokat is ad.

» **- Imádkozzatok közösen, és együtt járjatok templomba!**

Ez lesz házasságotok alapja. A közös ima erősíti összetartozásotokat, és lehetővé teszi, hogy megnyissátok egymás előtt a szíveteket. Úgyhogy máris elkezdhetitek!

» **- Hosszú távon gondolkodjatok!**

Ami az esküvői kiadásokat illeti, csábítónak tűnhet az egyedi készítésű menyasszonyi ruha vagy egy drága gyűrű. Később azonban, amikor autó- vagy lakásvásárlásra kerül sor, mindez komolytalannak tűnik. Az adósság is hatalmas feszültséget tud okozni a házasságban. Tehát: legyetek megfontoltak a vásárlásban!

(Forrás: Annabelle Robertson, cbn.com)

HUMOR

Miben hasonlít a hegyi pásztor és a sziklamászó?
Mindkettő marhára vigyáz a hegyen.

Mi lesz az ólomkatonából, ha átmejj rajta az úthenger?

Lemezlovás.

Miben hasonlít a láz és egy autó felrobbantása?
Mindkettő jelzés a szervezettől.

Melyik a legnyugodtabb harci kutya?
A bambull.

Hogy hívják István király parton kísértő szellemét?

Party Vajkrém.

Hogy nevezik azt, amikor valakiért tűzbe teszed a kezéd?

Értesülés.

Mi lesz a sárkányból, ha elrontja a gyomrát?
Tűzhányó.

Mi különbség a fizetés és az alagút között?
Az alagutat fúrják, a fizetést faragják.
Az alagútból ki lehet jönni, a fizetésből nem.

Ki az? Kocsmában ül és se keze, se lába, se feje?
Törzsvendég.

Hogyan köszön a sebész?
Kezét csonkolom.

Ki mondta először: "Asszony kell a házba"?
Kömíves Kelemen

VERS

HISZEK (részletek)

Hallják meg hívők és hitetlenek
Élet-halálra szóló eskümet!
A szív bősége zúg fel ajkamon,
Az kényszerít a Krisztus vallanom.
Hallják meg rokkant, vén aposztaták
S a vétekben vajúdó új-világ,
A forradalom, a vak Leviáthán,
És hallja meg a settenkedő Sátán:
Isten nevében vallomást teszek:
Hiszek.

Hiszek egy Istent, ki három személy,
Az élő Istent, aki bennem él,
S akiben élek, mozgok és vagyok,
Kinek tenyerén megismulhatok.
Akinek rám is éber gondja van,
És cselekszik bennem és általam.
Aki mozdítja minden mozduláson,
S én jóban-rosszban boldogan imádom
Intéző édes mély akaratát.
Hiszek Istenben, hiszem az Atyát.

Hiszek, és hitem súlyos és kemény.
Nem tünde tan, nem pille vélemény.
Nincs benne így-úgy, bárcsak és talán:
Igen és nem, kereken, magyarán.
Semmi csűrés és semmi csavarás,
Ínyeskedés és köntörfalazás:
Hiszem és vallom, szeretem és élelem,
Amit az Egyház hinni ad elébem.
Ebben a hitben élek és halok:
Katolikus vagyok.

Égnek és földnek testté vált frigyét:
Hiszem a Krisztust, hiszem az Igét.
Akit az Atya örök óta zúg,
És akiben szépséggé lesz a zúr.
Kinek emberré tetszett válnia,
Hogy Isten legyen az ember fia.
Ki hogy minden nap eljöhessen hozzánk,
Ízlelnünk adta a rejtelmes Ostyát.
Benne az élet és benne az út.
Hiszek Istenben, hiszem a Fiút.

Hiszem a Krisztus gyújtotta tüzet:
A Szellemet, aki a Szeretet.
Aki Szent Péter ajakán rivall,
Hegyeket bont, szívetek áthidal,
És hét csatornán csorgatja beléd
Az élesztő kegyelem kútfejét.
Ki tüzet gyújt az embergondolatnak,
Kiből fölébe nőhetsz tenmagadnak
És mosolyoghatsz, alkothatsz, ölelhetsz.
Hiszek Istenben, hiszem a Szentlelket.

IMÁDSÁG CSALÁDUNKÉRT

Istenem, Örök Ige, megtestesülésed után földi életedben Te is családban akartál élni. Ezel megszentelted a mi életünket. Megköszönök neked minden szeretetet, amit eddig kaptam. Kérem áldásodat gyermekeimre/szüleimre (és testvéreimre). Add, hogy Teutánad családtagjaim legyenek a legfontosabbak számomra: fontosabbak feladataimnál, a munkánál, pihenésemnél.

Add, hogy környezetünk embertisztelő, családszerető legyen. Az otthoni békéből induló, az isteni szeretettel áthatott, kiegyensúlyozott felnőttek alkossák a társadalmat. A fiatalok becsüljék meg az időseket, szentségi házasságban élve minél több gyermek szülessen! Elsősorban ne a körülményekre, hanem az emberi életre és a köztük megvalósuló szeretetre figyeljünk!

A szent család, Jézus, Mária és Szent József áldását kérem nemcsak saját családomra, hanem egyházközségünk minden családjára is!

Ámen.

Hittanórák és közösségi foglalkozások rendje 2010/11

<i>Csoport</i>	<i>Időpont</i>	<i>Helyszín</i>	<i>Hitoktató/ Felelős</i>
Óvodások és 1. osztály	Hétfő 17 ⁰⁰	Klubszoba (fsz.)	Hír Katalin
Elsőáldozók	Hétfő 17 ⁰⁰	„Táborhegy” (II. em.)	Róbert atya
4.-6. osztály (elsőáldozott gyermekek)	Kedd 17 ⁰⁰	„Táborhegy” (II. em.)	Róbert atya
6.-8. osztály	Hétfő 17 ⁰⁰	Tanácterem (I. em.)	Tibor atya
Középiskolások (9.-12. o.)	Kedd 18 ⁰⁰	Tanácterem (I. em.)	Tibor atya
Ifjúsági hittan (egyetemisták)	Hétfő 19 ⁰⁰	Táborhegy (II. em.)	Tibor atya
Felnőtt bibliaóra	Kedd 18 ³⁰	Klubszoba (fsz.)	Róbert atya
Felnőtt katekézis	Kedd 19 ¹⁵ (kéthetente)	„Táborhegy” (II. em.)	Tibor atya
Szentségi felkészítés felnőtteknek	Péntek 19 ⁰⁰	„Táborhegy” (II. em.)	Róbert atya
Ministránsgyűlés	A hónap 2. szombatja 9 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Tanácterem (I. em.)	
Cserkészgyűlés	Péntek 17 ⁰⁰	Klubszoba (fsz.)	Márkus Richárd
Ifjúsági gitáros énekkari próba	Vasárnap 10 ¹⁵	Tanácterem (I. em.)	Vida Zoltán
Felnőtt kóruspróba	Péntek 18 ³⁰ -20 ³⁰	Tanácterem (I. em.)	Mohay Miklós
Imacsoport	Hónap 2. és 4. szerdája 19 ⁰⁰	Klubszoba (fsz.)	Lányi Enikő
Imacsoport	Hónap 1. és 3. hétfő 19 ⁰⁰	Iroda	Bella Erika
Karitás gyűlés	Hónap 1. szerdája 18 ³⁰	Iroda	Csuhán Erzsébet
Nyugdíjas klub	Hónap 2. csütörtökén 14 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Tanácterem (I. em.)	Boós Klára
Fiatal házások	Kéthetente kedden 18 ⁰⁰	Tanácterem (I. em.)	Bánlaci Zoltán
Gitáros szentségimádás	Hónap 3. vasárnapja 17 ⁰⁰	Templom	Lányi Enikő

VÁRUNK TÉGED IS!!!

Várjuk észrevételeiket és javasataikat!

Kiadja: Angyalföldi Szent László Plébánia 1139 Bp. Béke tér 1/a. Tel.:3-400-666

Nyomdai munkák: Monobit nyomdaipari Kft. 1033 Bp. Reményi Ede u. 3. Tel.:439-0485

Kapcsolat: 20/775-2797 (Tibor atya), 20/331-9588 (Hajósi Áron), 20/991-9927 (Czinege Attila)

web, e-mail: www.szentlaszlo.tk, bekehr@gmail.com

Információs lista: szentlaszlo@lists.ghost.hu (List owner: cino@gportal.hu)

A lista honlapja: http://lists.ghost.hu/mailman/listinfo/szentlaszlo